

«ستایش پروردگار»؛ همنوایی کائنات در نیایش ازلی

استاد فرشچیان در «ستایش پروردگار» که سال ۱۳۹۰ خلق شده، نه تنها به تصویر کشیدن این همنوایی کائناتی پرداخته، بلکه با نگاهی هنرمندانه و عارفانه، به تحلیل سلسله مراتب هستی و جایگاه انسان در این نظام شگفت انگیز نیز همت گماشته است. «ستایش پروردگار» نمونه‌ای برجسته از توانایی هنر در بازنمایی مفاهیم پیچیده فلسفی و عرفانی است. فرشچیان، با استفاده از رنگ‌ها، فرم‌ها و نمادها، جهانی را خلق کرده است که در آن، تضادها، به هماهنگی بدل می‌شوند و درندگان، در کنار فرشتگان، به ستایش پروردگار مشغول هستند. در این تابلو، تمام موجودات هستی، از انسان و جن و فرشته گرفته تا حیوانات وحشی و درنده، با حالتی ملتسمانه و خاضعانه، به سوی نور الهی دست دراز کرده‌اند. این تصویر، بر این نکته تأکید دارد که ستایش پروردگار، تنها مختص انسان نیست، بلکه تمام موجودات هستی، به نوعی، در حال نیایش و تسبیح خداوند هستند. نور؛ در این اثر، نقشی محوری ایفا می‌کند. فرشچیان با استفاده از نور، فضایی روحانی و ملکوتی ایجاد کرده است و حسی از وحدت، یکپارچگی و تعالی را در دل بیننده زنده می‌کند.

رنگ‌های متنوع و زنده در این تابلو، نمادی از تنوع و گوناگونی مخلوقات الهی هستند. فرشچیان، با استفاده از این رنگ‌ها، حسی از شادابی، نشاط و سرزندگی را در اثر خود ایجاد کرده است. «ستایش پروردگار» تابلویی است که پرسش‌هایی عمیق درباره نسبت انسان با جهان، رابطه انسان با خداوند و معنای زندگی و مرگ را طرح می‌کند. این اثر ارزشمند، در سال ۱۳۹۱ به موزه اهدا شد.

«کوثر»؛ تجلی رحمت الهی

در سیمای دخت نبی ﷺ

در اثر «کوثر» که سال ۱۳۸۶ خلق شده، نه تنها به تصویر کشیدن مقام والای حضرت زهرا(س) پرداخته شده، بلکه با نگاهی هنرمندانه و عارفانه، به تحلیل نقش زنان مقدس در تاریخ اسلام و تأثیر آن‌ها بر سرنوشت بشریت نیز همت گماشته است. فرشچیان با استفاده از خطوط روان، رنگ‌های لطیف و ترکیب‌بندی متعالی، فضایی ملکوتی و روحانی ایجاد کرده است که گویی، بیننده را به زیارت حضرت زهرا(س) در روز قیامت دعوت می‌کند.

در این تابلو، حضرت زهرا(س) در محور اثر، با دستی به سوی خداوند و دستی دیگر به سوی جمعیت خواستار شفاعت، به تصویر کشیده شده است. چهره ایشان، سرشار از نور و رحمت است و گویی، تمام وجودش، وقف شفاعت از گناهکاران شده است. در پشت سر حضرت زهرا(س)، سه بانوی مقدس، حضرت مریم(س)، حضرت خدیجه(س) و حضرت آسیه(س) با دستانی به سوی آسمان، به تصویر کشیده شده‌اند. این تصویر، بر این نکته تأکید دارد که شفاعت حضرت زهرا(س) با همراهی و تأیید دیگر زنان مقدس تاریخ اسلام صورت می‌گیرد. در فضای پایینی اثر، افراد زیادی به تصویر کشیده شده‌اند که تلاش می‌کنند خود را به منبع نور برسانند. افرادی که شعاعی از نور نصیب آن‌ها شده، گویا هدایت‌شدگان هستند و به شفاعت حضرت زهرا(س) نائل شده‌اند. رنگ‌های لطیف و ملایم در این تابلو، نمادی از پاکی، زلالی و معصومیت حضرت زهرا(س) هستند. «کوثر» تابلویی است که پرسش‌هایی بنیادین درباره نقش زنان مقدس در تاریخ اسلام، مفهوم شفاعت و نسبت انسان با خداوند را طرح می‌کند. این اثر ارزشمند، در سال ۱۳۸۹ به موزه اهدا شد.

«شام غریبان»؛ تجلی صبر در سیاهی شب

«شام غریبان» اثری که فراتر از یک روایت تاریخی، تجسمی است از زیبایی در دل مصیبت؛ تجسمی از لحظات پس از شهادت امام حسین(ع) و مصائب اهل بیت(ع) در سیاهی شب. استاد فرشچیان، در این اثر که در سال ۱۳۹۴ خلق شده، نه تنها به تصویر کشیدن این صحنه جانسوز پرداخته، بلکه با نگاهی هنرمندانه و عارفانه، به تحلیل پیامدهای این فاجعه عظیم و تأثیر آن بر روح انسان نیز همت گماشته است. در این تابلو، اهل بیت(ع)، در اوج زیبایی و چشم‌نوازی، در حال تحمل غم و اندوه فقدان امام حسین(ع) به تصویر کشیده شده‌اند. این تصویر، بر این نکته تأکید دارد که صبر، استقامت و امید می‌تواند در سخت‌ترین شرایط نیز تجلی یابد.

نبود چهره‌ها در این اثر، بر این نکته تأکید دارد که تمرکز اصلی تابلو، بر احساسات و عواطف اهل بیت(ع) است، نه بر ظاهر آن‌ها. فرشچیان با حذف چهره‌ها، به بیننده این امکان را می‌دهد که با تمام وجود، با رنج و اندوه اهل بیت(ع) همدردی کند. دست‌ها، حرکت‌ها و پاهای به تصویر کشیده شده در این تابلو، نشان‌دهنده فاجعه‌ای است که بر خاندان عصمت و طهارت(ع) گذشته است. رنگ‌های تیره و درخشان، در این تابلو، نمادی از تضاد میان زیبایی و مصیبت، نور و تاریکی، امید و ناامیدی هستند. فرشچیان با استفاده از این رنگ‌ها، فضایی پیچیده و چندلایه ایجاد کرده است و حسی از حیرت و تأمل را در دل بیننده زنده می‌کند.

«شام غریبان» تابلویی است که پرسش‌هایی عمیق درباره معنای صبر، استقامت، امید و نسبت انسان با رنج و مصیبت را برمی‌انگیزد. این اثر ارزشمند، در سال ۱۳۹۴ به موزه اهدا شد. «شام غریبان»، نمونه‌ای برجسته از توانایی هنر در بازنمایی احساسات عمیق و مفاهیم پیچیده اخلاقی و دینی است. فرشچیان، با استفاده از رنگ‌های تیره و درخشان، خطوط منحنی و ترکیب‌بندی پیچیده، فضایی را خلق کرده که گویی، تمام هستی، در اندوه اهل بیت(ع) شریک است.